

noràmica sobre la vall, des de la balconada abocada sobre la immensa paret que s'enfonsa en el barranc. El dia és gris i ennuvolat però encara podem gaudir de grans vistes sobre la vall. L'excursió prossegueix de baixada per la finca de s'Arrom, habitualment tancada, on dinarem tot gaudint de la seva hospitalitat en forma d'un esplèndid cafè. La baixada continua per un impactant i arriscat camí que revolt a revolt permet que un vehicle pugi o baixi sense gaires concessions de la casa de s'Arrom al fons de la vall.

El retorn d'aquesta i altres excursions el férem amb el tramvia per a passatge i càrrega que des de 1913 uneix Sóller fins al port de Sóller i que és quasi centenari, ja que Sóller en el conjunt de l'Illa restà aïllat per terra fins que l'any 1912 s'inaugurà el tren elèctric que la unia a ciutat i que l'any següent s'allargà fins al port.

Als vespres a l'envelat del camp de futbol es feren diverses conferències i audiovisuals: una d'elles fou sobre una problemàtica molt vigent i que preocupa, el tancament dels camins a Mallorca, que presentà l'Antoni Gorries, i que posava sobre la taula diversos casos flagrants i denunciava l'apatia de les administracions davant aquestes irregularitats que empobreixen el patrimoni col·lectiu. També un audiovisual ens mostrà l'estat actual de l'arquitectura tradicional de Mallorca a càrrec de Jaume Andreu. El diumenge al vespre, la xerrada anà sobre la gestió del Paratge natural de la Serra de Tramuntana, un paisatge privilegiat no sols pels aspectes de medi natural sinó també pel paisatge humà, on la pedra en sec hi té l'element fonamental gràcies a una feina de segles. També se'ns presentà l'estat actual de la proposta de declaració de la Serra de Tramuntana com a patrimoni de la Humanitat per la UNESCO, en la qual es treballa des de 2008 i que hauria de culminar amb la seva aprovació el juny de 2011.

Pel que fa a la part més lúdica i festiva, cal esmentar el correfoc a càrrec del grup Esclatabutzes de Sóller i l'animació del Foc de Camp amb el grup Aires Sollerics. També l'organització del sopar de cloenda que la pluja al final no va deslluir i també l'actuació del grup Mascarpone.

La valoració final d'aquest Aplec és molt positiva ja que tingué més de 600 participants, una inscripció que desbordà les previsions dels propis organitzadors i que cal entendre-la per la gran oferta tan a nivell excursionista com les diverses visites guiades culturals per la ciutat.

És curiós que una iniciativa que reuneix gent de les diversions demarcacions del territori amb objectius excursionistes o culturals i també turístics, no cal dir-ho,

Pujant a Es Cornadors. Foto: J. Castells

tingui encara vigència. Sense oblidar que és de les poques iniciatives que són i es mantenen fidels a la idea de Països Catalans, avui que ja ningú s'atreveix a defensar aquest concepte.

L'excursionisme, sorgit a remolc de la Renaixença es manté fidel a aquest component nacional de llengua i cultura comunes i que va més enllà de les divisions administratives actuals, per tal d'enfortir lligams i fer-nos conèixer.

Part d'aquest èxit dels Aplecs es deu als organitzadors que en cada ocasió preparen els actes amb convenciment i empena, i en aquest sentit no podem oblidar enguany a Francesc Beato i Vicens a qui hem perdut just una setmana després de la cloenda de l'Aplec de Sóller, per un malaurat accident de trànsit. En Francesc Beato era soci del Centre Excursionista de Catalunya, molt implicat en la vida de l'entitat, de la qual havia estat vicepresident i promotor-organitzador de moltes excursions. Ha perdut la vida juntament amb el seu fill Oriol i la seva neboda Montserrat quan es dirigia a Siurana per preparar una excursió col·lectiva en ocasió de la reobertura del refugi Ciríac Bonet que el CEC té en aquest poble del Priorat. Compartia plenament aquest ideari que defineix els Aplecs Excursionistes dels Països Catalans, estava al darrera d'aquest i d'altres Aplecs. Tristament no podrà veure fet realitat el seu desig de fer un Aplec a l'Alguer per al qual tan havia treballat.

Els qui al llarg dels anys hem anat participant en els successius Aplecs, el tindrem sempre en el record. Se'ns fa difícil imaginar-lo absent, i sense la seva iniciativa no sé com seran els propers Aplecs Excursionistes, en els quals havia deixat tan forta empremta. Volem manifestar el nostre condol als familiars i amics d'en Francesc Beato i també a la seva entitat, el Centre Excursionista de Catalunya.

Josep Castells i Gironès
Novembre 2010